

„Bog živi narod bodriški! Bog mu vrni
edino pravo prostost, prostost otrok božjih!
Za to prostost se hočem jaz boriti, dokler

In pokleknil je pred njo Gojnik, po-
kleknil Godimir, pokleknil Tugumir, poklek-
nila tudi mlada Slavina. In vsi so ji poljubili

ČRTEŽ ZA KUPOLO STOLNE CERKVE LJUBLJANSKE.

MATEJ LANGUS.

mu je ne priborim. Ali bodete hodili za
menoj, za mojim bojnim glasom: Vse za
edino pravo, krščansko svobodo, da rešim
dom?“

roko kakor sveti blagovestnici, pred katero
se ni klanjalo samo njihovo koleno, marveč
tudi njihova duša v globokem spoštovanju.

(Dalje.)

